

Aventurile lui Pinocchio

(fragment, adaptare după Carlo Collodi)

Începutul poveștii...

A fost odată ca niciodată... un buștean¹ fermecat. Și, nu se știe cum, această bucată de lemn a ajuns în atelierul unui bătrân tâmplar.

Când a văzut bușteanul, bătrânul s-a bucurat nespus și a luat un topor să-l cioplească. Dar imediat a auzit o voce strigând:

— Nu mă lovi prea tare, o să mă doară!

Tâmplarul s-a speriat și era să scape toporul din mână. Se uită prin atelier, scotoci cu privirea fiecare colțișor, doar-doar o vedea pe cineva. Dar nu era nimeni în atelierul lui. Atunci își spuse:

— *Pesemne*² vocea era doar în mintea mea.

Luă toporul și izbi cu putere bușteanul.

— Auuu, mă doare! țipă vocea.

Bătrânul se înpăimântă de-a binelea. Așa ceva nu i se mai întâmplase niciodată. Își spuse încă o dată că vocea e doar în capul lui și se apucă să cioplească bucată de lemn. De data asta nu mai folosi toporul, ci *rindeaua*³.

Și, deodată, iar se auzi vocea:

— Acum mă gâdili!

De data aceasta, bătrânul tâmplar se sperie atât de tare, că leșină și căzu pe dușumea. Se trezi când auzi niște bătăi în ușă. Era Geppetto, vecinul său, un bătrânel care venea mereu în vizită.

¹ buștean = trunchi de copac tăiat.

² pesemne = probabil, se pare.

³ rindea = uneltă folosită pentru netezirea lemnului prin așchiere.

➡ Alcătuieste **2** propoziții în care să introduci două cuvinte de la vocabular.

➡ Pune un (**1**) alt titlu poveștii citite.

• Care crezi că sunt obligațiile tale în familie? Bifează-le pe cele pe care le îndeplinești.

- să învăț;
- să mi se ofere orice;
- să fiu harnic;
- să fiu respectuos;
- să-mi ajut părinții;
- să mă joc oricând vreau;
- să mă trezesc la orice oră;
- să mănânc singur;
- să fiu mereu îmbrăcat de mama sau tata.

• Acum, hai să-l desenăm pe Pinocchio! Unește punctele și descoperă personajul poveștii citite. Colorează-l!

AUTOEVALUEAZĂ-TE!

Cum ai rezolvat sarcinile de la întrebări și exerciții?

Foarte bine!

Bine!

Mă voi strădui mai mult!

Mihai și... Superman

(de Cristina Martin)

Mihai este elev în clasa I. Într-o zi, mama lui l-a întrebat:

— Mihai, ce vrei să te faci când vei fi mare?

Băiețelul s-a gândit o clipă, apoi a spus:

— Aș vrea să mă fac... Superman!

— O! zise mama lui surprinsă. Dar de ce ai vrea tu să fii Superman?

— Pentru că aș ajuta oamenii. Și asta vreau eu să fac când voi fi mare: să ajut oameni.

— Bravo, Mihai! Un răspuns frumos. Dar mai trebuie să știi ceva.

Și mama se uită la el cu dragoste, îl luă în brațe și îi spuse:

— Dacă te-ai face doctor, să știi că ai ajuta oamenii bolnavi. Dacă ai fi pompier, ai stinge flăcările și ai salva oameni. Și polițistul ajută oamenii, apărându-i de răufăcători. Iar un profesor ajută oamenii, învățându-i o mulțime de lucruri.

Mihai părea că îi dă dreptate. Mama lui mai adăugă:

— Orice meserie ai alege – ține minte, Mihai – dacă o faci cu drag și ești bun în ceea ce faci, vei ajuta oamenii!

— Deci și doctorul și pompierul și polițistul, ba chiar și profesorul sunt Supermeni, mami?

— Exact, Mihai. Nu ai nevoie nici de costum și nici de puteri miraculoase ca să fii un Superman!

ÎNTREBĂRI ȘI EXERCIȚII

- Tu ce vrei să devii când crești mare și de ce?

Vreau să fiu _____, pentru că _____

- Unește ce se potrivește! Urmărește modelul.

doctorul

realizează haine

croitorul

ajută oamenii bolnavi

frizerul

construiește locuințe

geograful

tunde oamenii

zidarul

studiază și desenează hărți

Capitolul 3 Învățăm din povești

Alice în Țara Minunilor

(fragment, adaptare după Lewis Carroll)

Alice stătea sub copacul uriaș. Se uita plictisită la paginile unei cărți care nu avea nici poze și nici dialog. După părerea ei, cartea nu avea niciun *haz*¹.

Deodată, Alice văzu un Iepure Alb cu ochii roz, care trecu grăbit pe lângă ea.

— Vai de mine! Am să întârzii, zise iepurele îngrijorat. E atât de târziu! Regina o să fie iar furioasă!

Alice nu se miră prea tare când văzu iepurele. Nici ea nu știa de ce. Nu i se păru ceva nemaipomenit nici când îl auzi pe iepure vorbind. Dar atunci când Iepurele Alb scoase un ceas din buzunarul vestei cu care era îmbrăcat, Alice deveni foarte curioasă. Așa ceva chiar nu mai văzuse!

Fetița porni în grabă după iepurele care o luase la fugă, grăbit să nu întârzie.

— Oare unde trebuie să ajungă? se întrebă micuța Alice.

Îl văzu pe iepure intrând într-un tufiș și dispărând. Fetița îl urmă și descoperi o vizuină. Fără să mai stea pe gânduri, Alice intră în vizuină, care se dovedi a fi un tunel lung ce o lua direct în jos. Se pomeni dintr-odată căzând și, pleosc!, ateriză pe o grămadă de frunze. Cu siguranță ajunsese într-o altă lume! Se uită repede după Iepurele Alb cu ochii roz. Îl văzu alergând grăbit.

— Vai de mine! O să întârzii iar! zise iepurele.

Urmându-l, Alice ajunse într-o cameră.

¹ a avea haz = a avea farmec.

ÎNTREBĂRI ȘI EXERCIȚII

- Îl va găsi Alice pe iepurele Alb? Completează corect etichetele, răspunzând la întrebări și Alice va ajunge la iepurele Alb.

- Notează cu **A** (adevărat) și **F** (fals) enunțurile:

- Cartea pe care o citea Alice avea farmec.
- Iepurele era fugărit de o vulpe.
- Alice a pornit în căutarea iepurelui.
- După ce a băut lichidul, Alice s-a făcut din ce în ce mai mică.
- Alice nu a gustat din prăjitură.
- Fetița se afla în Țara Minunilor.

- Calculează dimensiunile lui Alice după ce a băut lichidul din sticlă și după ce a mâncat prăjitura.

100 cm

20 cm

150 cm

Cu cât s-a micșorat Alice?

Cu cât a crescut acum Alice?

AUTOEVALUEAZĂ-TE!

Foarte bine!

Bine!

Mă voi strădui mai mult!

Când stăpânul nu-i acasă!

(adaptare după Emil Gârleanu)

În *odaie*¹ e liniște. Liniște și-un miros! În raft, pe o farfurie, stă uitată o bucată de cașcaval. Mirosul de brânză proaspătă a străbătut până în cel mai îndepărtat colțșor al casei.

Și din gaura lui, din gaura de după sobă, șoricelul nu-și mai găsește locul. Parcă-l trage cineva de mustață afară. Să iasă? Să nu iasă? Mai bine să se *astâmpere*². Să închidă ochii. I-a închis. Prostutul! Dar ce, cu ochii miroase? Și brânza-i proaspătă. Mai mâncase așa bunătate acum vreun an. Șoricelul face câțiva pași mărunți până-n marginea ascunzătorii lui. Săracul! A uitat de motan. E-hei! la dânsul nu se prea gândise! Dar poate nu era în odaie. Oricum, să mai aștepte puțin, să vadă, nu se mișcă nimeni, nu-l pân-dește cineva?

Cum să nu-l pân-dească? Dar de când așteaptă motanul prilejul să pună laba pe bietul șoricuț! Dacă nu mâncase cașcavalul, păi nu-l mâncase tocmai pentru asta: să-l *momească*³ pe lacomul din gaură. Motanul de-abia așteptase să-l vadă pe șoricel ieșind afară din vizuina lui. Imediat a pus laba pe el.

Până la urmă e vina șoricelului care a poftit la bucata de cașcaval. Poftim cașcaval, șoricelule!

Deodată se aude un zgomot. E câinele care tropăie și care a simțit și el mirosul de cașcaval. Motanul, speriat, fuge repede după sobă. Rămas liber, șoricelul se întoarce la gaura lui, fericit că a scăpat.

Acum, cei trei se uită cu poftă la bucata de cașcaval.

Sosește și stăpânul casei. Obosit de muncă, i se face foame; se îndreaptă spre raft, ia bucata de cașcaval și o mănâncă cu poftă.

Trei perechi de ochi îl urmăresc cu dușmănie. Și motanul, și șoricelul, și câinele au rămas fără cașcaval!

¹ *odaie* = cameră;

² *a se astâmpăra* = a se potoli, a se liniști;

³ *a momi* = a atrage.

Vulpea și iepurele

(poveste populară rusească)

Au fost odată ca niciodată un iepuraș și o vulpe. Când a sosit iarna cea friguroasă, iepurașul s-a gândit că n-ar fi rău să aibă și el o căsuță. A adunat coajă de copac și a ridicat o căsuță *modestă*¹, pe măsura lui. Cumătra vulpe l-a întrebat:

— Ce faci, iepurașule?

— Nu vezi? Construiesc o casă care mă va proteja de ger.

„Ce isteț!” și-a zis vulpea, invidioasă. „O să-mi fac și eu o casă. De fapt, o să înalț un adevărat palat! Ceva care nu se va compara cu ce a făcut iepurașul!”

Vulpea și-a ridicat un palat din sloiuri de gheață. O minunăție albă! Privea pe geamul palatului și râdea în sine ei de bietul iepuraș: „Ce *cocioabă*² și-a făcut! Nu se poate pune cu mine: locuința mea e mare și luminoasă, un adevărat palat de *cleștar*³!”

Cât timp a durat iarna, vulpea a fost fericită. Cum a sosit primăvara, palatul ei s-a topit, transformându-se în apă. Așa a rămas vulpea fără casă. Ce s-a gândit ea? L-a pândit pe iepuraș și, când acesta a ieșit să se plimbe, s-a strecurat în căsuța lui.

Când urechiatul s-a întors acasă, a încercat să deschidă ușa. Dar ușa era închisă! Uimit, a bătut la ușa propriei case.

— Cine este? a întrebat vulpea cu un glas mieros.

— Eu sunt, cumătră vulpe, iepurașul, stăpânul casei! Dă-mi voie înăuntru!

— Nu-ți dau drumul! răspunse vulpea.

Iepurașului nu-i venea să creadă! Se rugă din nou:

— Cumătră vulpe, dă-mi drumul în casă! Nu mai glumi cu mine!

Drept răspuns, vulpea îi zise:

— Imediat o să ies afară și-o să vezi tu ce-o să pățești!

¹ modest = de proporții mici;

² cocioabă = casă sărăcăcioasă;

³ cleștar = cristal.

ÎNTREBĂRI ȘI EXERCIȚII

- Completează fișa de lectură:

▪ Titlul: _____

▪ Personajele: _____

▪ Ce ți-a plăcut: _____

- Notează enunțurile cu **A** (adevărat) sau **F** (fals):

- Iepurașul avea o căsuță din gheață.
- Vulpea s-a mutat în căsuța iepurașului.
- Lupul a fugit, speriat de vorbele vulpii.
- Cel care a reușit să o alunge pe vulpe a fost ursul.

- Care este învățătura acestei povești?

- Dacă ai fi fost în locul iepurașului, tu cum ai fi procedat?

- Colorează doar însușirile vulpii.

invidioasă

lăudăroasă

bogată

prietenoasă

vicleană

răutăcioasă

generoasă

lașă

AUTOEVALUEAZĂ-TE!

Cum ai rezolvat sarcinile de la *Întrebări și exerciții*?

Foarte bine!

Bine!

Mă voi strădui mai mult!

